

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., THURSDAY MORNING, FEBRUARY 15, 1945

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

Kupujmo
vojne
bonde
in
znamke

obro je, če veste

Nemčije se poroča, da vla-

nemskih mestih po vsakem

napadu velika in ži-

kupčija. Tisti, ki se nam-

eni pečajo ter pri tem do-

stajajo, preiščejo obleko

ter jim odvzamejo razne

re, ki kažejo identiteto ubi-

te papirje potem prodajo

denar onim, ki bi bili

spoznani ali proglašeni

Na ta način je danes

na tisoče dezertirjev,

pod drugim imenom, do-

stajajo, ki jih išče, misli,

da jih ubije po bombah.

“cancan” (izgovori:

rabijo Francozi za ne-

ke divje ples. Francozi so

to besedo iz latinske

“cancan”, ki pomeni: čen-

ca, ki nima torej s plesom

nič zveze.

riški avijatorji, ki jim

prilicno izgovarjati razne

splošnih letal z njih pra-

nom, so jih prekrstili v

ima imena fantov in deklet.

mer: Sally je japonski

letnik 97, Tony je bojno leta-

ski.

riški avijatorji se po-

stajajo zdaj ameriške iznaj-

dalce omogoča najti so-

tarčo, čeprav isto zakri-

la ali oblak.

tralijski živi ogromen črv,

dalj od 10 do 12 palcev.

je pod zemjo, napravlja

ga da človek lahko sli-

ni na zemlje.

tralijski živi ne-

že, ki je med najbolj pri-

bli današnje dobe. Ne

ke obleke, ne obdeluje

in na posejane razen

obene domače živali.

oj spretno prenašanje

zumlja neke ženske vo-

zadnji civilni vojni v

ni zbudil nobene pozor-

na vohunka je imela nam-

ar je hotela svojim vo-

zavnikom sporočiti

o novico, je dela v iz-

o sedem posod, pol-

o kateri so plavale ma-

o tem, kako visoko je

posodi voda in koliko raz-

o ribe je plavalo v vodi,

o zaveznik, ki je “slučaj-

o ribice v oknu, zve-

o poročila.

o Nemci izjavili in to

o jansko pokazali, da ne

o od zadnje vojne, pa so

o ar potrdili, da so pred

o iz Pariza poiskali in od-

o ancosko kopijo te pogod-

o.

oembra 1941 je v Rusi-

o, ki obdoli vsakega de-

o prestopka kot vojaka, ki

o iz armade. Tak delavec

o red vojaški sodišče, kjer

o dno kazni — smrt.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

o nemške pokoljenja v Si-

o re je tam naselila še ca-

o starina, bodo imele v bo-

o vojne domove v Sibiriji,

o še prostora za 100,000.

o preselili vse prebival-

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.

Posamezna številka 3 centa

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 37 Thurs., Feb. 15, 1945

Kdo je za ruskimi zmagami?

Amerikanci slovimo v deželah onstran morja, da se radi pobahamo. Morda je najti v tem precej nevoščljivosti, ker dostikrat je ravno obratno res — da smo preveč skromni. Odkar so začele ruske armade svojo zmagovito zimsko ofenzivo, se sliši v Ameriki od vseh strani: "Le kako zmoroje kaj takega?" V dnevnih časopisih v Moskvi, Berlinu ali drugih evropskih mestih ni bilo niti migljaja, da ruske zmage niso povsem zaslug Rusov samih.

Ko je bil molk le preveč mučen in je šel nekaterim dobrim Amerikancem na živce, so se začeli oglašati ter poudarjati, da so bile Zed. države direktno pripomoček in takorekoč tovariš ruskim armadam. Administrator posojilnega sklada, Leo Crowley, je izdal številke, ki kažejo ogromno pomoč Rusiji. General Ira Eaker je pa kar naravnost izjavil, da brez dela ameriških in angleških težkih bombnikov bi bile danes ruske armade še vedno neke v bližini Moskve in ne na nemški zemlji.

Glasom poročila Leo Crowleya smo mi iz Amerike poslali Rusiji na sto tisoče motornih vozil, več kot 12,000 letal, mnogo tisoč tankov in topov, na tisoče železniških vozov, več kot en tisoč lokomotiv, na milije železniških tračnic in 60 popolno opremljenih tovaren. Dalje smo iz Amerike poslali Rusom 11,000,000 parov vojaških čevljev, na milijone jardov sukna, na tisoče strojnega orodja ter mnogo tisoč ten surovega in napol izdelanega materiala.

Crowley poudarja, da brez te ameriške pomoči, zlasti prevoznih sredstev, bi ruske armade ne mogle izvajati danes blitzkriega kot ga, ampak bi bile danes še daleč v notranjosti Rusije.

Pa ne samo, da smo izdelovali razne vojne potrebščine za Rusijo, ampak smo morali tudi najti sredstva, da smo robo pripeljali k Rusom. Zgraditi smo morali tovarne ladje ter jih opremiti s posadkami, da so blago prevažale. Zgraditi smo morali bojne ladje in letala, da so te pošiljke spremljale preko morja do Perzijskega zaliva ali na sever v Belo morje v ondnotna ruska pristanišča. Mi sami smo morali zgraditi v Perzijskem zalivu pomele in skladišča, kjer smo izkladali to blago. Morali smo graditi železnice in ceste od Perzijskega zaliva proti severu preko Perzije, koder smo potem blago spravili k Rusom.

Za vse to smo morali porabiti ogromno delovno silo, ki lahko enači več ruskim armadam.

Kar se pa tiče direktne pomoči ruski armadi se pa lahko doda to, da so ameriške armade, ki so se izkrcale v Evropi mnogo olajšale breme Rusom, ker so pobile ali zajele najmanj 1,000,000 nemških vojakov. Drugič je pa golo dejstvo tudi to, da so Amerikanci s svojo ofenzivo na Pacifiku motili Japonce, da niso udarili v Sibirijo ter tako dobili Russe z Nemci v precep. Tega Amerikanci niso izvršili samo z velikimi žrtvami in orožju, ampak tudi življenji. Vsako kapljico goriva in vsak naboj zvoziti preko širokega morja do bojne fronte niso malenkosti.

Amerikanci so vse to vršili in še vršijo za skupno zmago zaveznikov nad osi. S tem namenom smo šli v vojno in s tem namenom gremo proti cilju. S tem se nič ne bahamo, ampak smo to vzeli na svoja ramena kot naš del za totalno zmago. Vendar morda ne bo napek, če svet nekoliko opozorimo tudi na ta del, ki ga je nosila in ga nosi Amerika na vseh svetovnih frontah.

Še koliko časa?

Kdor bi mogel danes uganiti, kdaj bo konec vojne v Evropi, to se pravi — pravilno uganiti ali napovedati, bi postal čez noč milijonar. Tako pa samo ugibljenje in se po raznih znamenjih tolažimo, da bo vojne v Evropi kmalu konec, vsaj tje do meseca maja.

Ako pogledamo obe fronti ob Nemčiji, vzhodno in zapadno, se nehoti vprašamo: kje se bodo Nemci najbolj postavili v bran? Oni dan smo čitali poročila, da jemlje nemški generalni štab čete na zapadu ter jih z vso naglico pošilja proti Rusom. Potem pa zopet čitamo, da Nemci ne kažejo posebnega odpora napram Rusom in da so zopet poslali več divizij proti Kanadcem, ki silijo v Porurje.

Nemci imajo še vedno v oblasti Norveško, Dansko, del Holandske, severno Italijo, Hrvaško in Slovenijo ter del Bosne in večinoma vso Čehoslovaško. V istem času je pa nemška armada že izgubila vso vzhodno Nemčijo in Prusijo. Zakaj torej branijo naciji teritorije zunaj Nemčije, dočim so Rusi že pred Berlinom?

Videti je tudi, da naciji s pravo besnostjo branijo zapadni zid, medtem ko Ruse malodane puste marširati v vzhodne nemške province. Zakaj so nemški generali izvršili 16. decembra ofenzivo v Belgijo, ki ni imela absolutno nobene hasni, pa so obenem Nemci žrtvovali toliko svoje bojne sile, pa še zdaj, ko jo tako krvavo potrebujejo,

Zdi se, kot bi se Nemci ne vojskovali več po enotnem načrtu, ampak da se bori vsak general na svojo roko. Tako vsaj izgleda. Videti je tudi, kot da so generali na zapadni fronti že pripravljeni položiti orožje in zaklicati: Kamerad, dočim ne kažejo nobene volje za vdajo na zapadni fronti.

Lahko je mogoče, da namerava Hitler žrtvovati vse čete na frontah, da si pridobi čas, da zbere glavno silo v bavarskih gorah, kjer se bo lahko še dolgo upiral. Na zmago

itak več ne računa, samo na podaljšanje vojne, torej podaljšanje svojega življenja. Vsekakor bi se lahko sodilo, da bomo videli v Evropi še več mesecev hudih in krvavih bojev.

BESEDA IZ NARODA**Moj odgovor**

"Ameriška Domovina" je 3. februarja objavila članek "Ali res samo 'strašilo' in grešen kozel?" Članek nima podpisa. Uredništvo ga je označilo s pripombo "Prejeli smo in priobčamo." Prav.

Vsebina tega članka je odmev na nekatere stavke v uvodnih "Amerikanskega Slovenca." Kdor jih je bral, ve, za kaj gre. Pa tudi ve, da Amerikanski Slovenec ni vnet za kak komunizem, ne danes, ni bil včeraj, in vsaj upam, da tudi jutri ne bo. Kar člankarji zadnje čase v Ameriški Domovini govore o komunizmu kot nevarnosti, tudi mi z obema rokama podpišemo; tukaj ni nikakega ugovora. Noben katoličan ne more komunističnih naukov odobravati. Mi katoličani smo še vse premo aktivni, da bi paralizirali komunistične pojave v svetu. O tem bi se dalo marsikaj povedati.

Da je propaganda komunizma nevarna reč, ne le rad verjamem, ampak zanesljivo vem. Toda prav tako zanesljivo vem, da na primer Nemci, ki jim zdaj teče voda v grlo, ne kažejo na ruski komunizem kot bavlav iz razloga, da jim je toliko pri srcu usoda krščanstva v Evropi, kakor zato, da bi ubili s tem drugo muho, in ta nezaželjena muha je zanje SLOVANSTVO, ki vstaja in prihaja na dan. Tudi rad priznam, da je zelo neprijetno, ko moramo slovanski katoličani v tej svetovni zmešnjavi iskati svojo narodno svobodo v družbi bratov, ki so zastrupljeni s komunistično miselnostjo. Ampak pred nami zapadnimi Slovani je dilema. Kaj naj storimo? Ali naj te svoje slovanske brate do krvi prekolnemo, pljunemo nanje, jih zavržemo in izjavimo pred vsem svetom, da jih ne maramo za svoje brate, medtem pa sami kot palčki raje skočimo v valovje tujih vod, da čimprej izginemo v dobro drugih? Ali pa se naj ravnamo po nauku krščanske ljubezni, vzamemo na svoje rame križ težkega dela ter gremo med svoje miselno zapeljane brate z vso dobro voljo in z namenom da jih poboljšamo in, če mogoče, pripeljemo nazaj h krščanski miselnosti in edinosti? Tu se je treba odločiti za eno ali drugo. Za kaj ste se Vi, za prvo ali drugo?

Glede izjav Sv. Očeta in raznih nadškofov in škofov, ni govora, da bi ne bili v pravem. Ampak te izjave nikjer ne prepovedujejo, da ne smem biti poleg katoličana tudi zaveden Slovan, ali da ne smem delati za dobro slovanstva. Kot katoličan moram obsoditi komunistične zmote, ker podirajo zdrave krščanske temelje v človeški družbi. Kot Slovenec pa sem in moram biti navdušen Slovan. "Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti." Oboje mi je drago, katoličanstvo in slovenstvo.

Na druga vprašanja pa, kako kaj mislim, kje sedim, itd., pa ne odgovarjam. Takih vprašanj vsak lahko stavi vsakomur kolikor hoče. Le to naj pristavim, da takih skušnjav, kakršne bi mi gospod člankar rad oprtil, nimam. Ni časa.

Urednik Am. Slovenca.

"Ložka dolina" svojim prijateljem

Preteklo soboto je naše društvo "Ložka dolina" imelo svoj običajno predpustno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave., katera je bila v vseh ozi-

rih popolen uspeh.

Prav veseli smo bili vsi in židane volje. Vse je bilo videti tako, da so bili tudi vsi naši prijatelji in posetniki zadovoljni v vseh ozihih in veselja ni hotelo biti konca ne kraja. Noja, saj pravijo, da se dobro blago samo hvali, zato bom pa še jaz sam pohvalil Ložane in vse naše prijatelje, ki so se v tako velikem številu odzvali našemu vabilu. Vprašam pa vas, kdaj pa še ni bilo lušno pri Ložanih?

Vem in priznam, da se je pripravljal odbor, kakor tudi vsi naši delavci, ki so prevzeli eno ali drugo delo pri tej veselici, zavzeli in resnično potrudili, da so v splošno zadovoljstvo izvršili svoje delo. Vem pa tudi, da bi vse to ne bilo dosti zalego, če bi ne bilo posetnikov — naših prijateljev, ki se vselej radi odzovejo, kakor jih Ložanje povabimo. Zato pa se tem potom prav iskreno zahvaljujem prvim kot drugim ter vas že sedaj vabim, da nas prihodnjič zopet posetite. Prav lepa hvala tudi vodstvu Slovenskega doma in posebno predsedniku Franku Znidaršiču za vso prijazno naklonjenost.

Torej hvala vsem skupaj in vsakemu posebej ter na svidenje enkrat jeseni, če prej ne.

Frank Baraga, predsednik.

Zdaj se pokažimo!

Mnogi rojaki mogoče še ne veste, da se gre ravno sedaj za zgodovinske zadeve v naši metropoli, kakor se ni šlo še nikoli poprej.

Ameriško časopisje se zelo zanima za našo požgano okolico. Uredniški članki in privatni dopisovalci pišejo članke in odobravajo nastop odborov, ki se zavzemajo za to, da se naselbina zopet vpostavi nazaj in sicer v sto procentnem zboljšanju.

Ne samo časopisje, marveč tudi v splošnem se zanima večina clevelandskega prebivalstva, da bi se doseglo za kar se prizadeti zavzemajo. V to mi pričajo pisma, ki jih dobivam kot član odbora za to akcijo.

Ako se nam posreči načrt, ki ga je odobrila mestna načrtna komisija izpeljati in doseči za kar se namerava, bo to šteto Slovincem v Clevelandu v velik kredit.

Ako bodo prizadeti sodelovali z odborom in korporacijo, ki je v ta namen ustanovljena, bo iz tega sledilo naravnost občudovanja vredno delo, ki bo dvignilo našo metropolo na tako visoko stopinjo, da jo bodo prihajali ogledovati iz bližnjih in daljnih krajev.

Vse to radi tega, ker je sedaj ta kraj pred očmi vseh ljudi nekaj strašnega, nekaj nezastisljivega v razvalinah, kamor je človeka strah pogledati. Vse to imajo ljudje pred očmi od tistega razdejavanja po katastrofi. Toda, ali naj mi to tudi pustimo? Da bo tam samotaril ta strah in groza? Ali naj pustimo, da bodo pohlaste industrijske kompanije še to sedaj ogroženo zemljišče in ga nadomestile z ropotom, prahom in dimom?

Ali bomo res to pustili, tukaj poleg naše, nekdanje tako slavne naselbine, kjer smo žrtvovali toliko investicije za svoje ustanove, družinske domove, narodne in verske ustanove, ter zadnjih 50 let prebivalci tukaj kot stanovalci in lastniki te okolice?!

NE! Ne bomo pustili propasti! Saj nam ni treba pušiti, če nečemo zadovoljno pušiti, mestna vlada z našimi zastopniki je z nami in za nami. Odvisno je le od nas, če hočemo! In zakaj ne bi hote-

li! Pomislite nekoliko, ta okolica je za nas dragocena! To radi tega, ker ta zemlja lahko nam naredi veljavno vso našo ostalo okolico daleč na okrog. Če ne bo naša južna stran od St. Clairja popularna, ne bo veliko vredna niti severna stran, ker se zna dogoditi, da bodo neznosne tovarne ustvarile tako razmerje, da se bodo začeli ljudje izseljevati od tu drugam. S tem bi bilo ogroženo vse naše dosedanje narodno delo in investicije v naše domove, trgovine in druge ustanove.

Stotine je še dokazov, ki bi jih lahko našel, kako važno je, da se zavzamemo za pozidavo naselbine na pogorišču, kar bom pa še lahko pokazal v prihodnjih dnevih. Za sedaj se gre za to, da se odzovejo vsi trgovci, ki so predelji vabila in še drugi, v četrtek večer v SND k posvetovanju. Gre se za velike in odločilne zadeve, ki bodo zapisane v zgodovino Slovincem, pa tudi v zgodovino mesta Clevelanda, kar bo spričevalo, kaj se da doseči, če se vsi skupno zavzamemo za program in to za korist naselbine.

Anton Grdina.

Domača fronta**OPA sviri proti ponarejenim znakom racioniranja**

Washington. — V Chicago je bilo zaplenjenih 50,000,000 ponarejenih rdečih znak — dovolj za vse goveje meso, prodano v Zedinjenih državah v enem tednu, kar je napotilo administratorja za cene Chester Bowles-a, da je posvaril trgovce, gostilničarje in gospodinje naj pazijo na to najnovejšo delovanje gangsterjev. "Takojsnja akcija agentov OPA je v kali zadušila zaroto, ki bi bila spravila v nevarnost ves naš sistem racioniranja. To je prvi slučaj velikega raketirstva z rdečimi znakami." — (OWI)

Pet zahtev Strica Sama

Washington. — Vlada nujno poziva državljane ta teden, da:

Se odzovejo nujni potrebi za 8,000 zdravniških WACs. Žene od 20 do 50 let so potrebne za nestrokovno zdravniško delo v bolnišnicah.

Pomagajo olajšati pomanjkanje zdravnikov in bolničark s tem, da se vpišejo v tečaj za bolničarke pri Rdečem križu.

Zahtevajte izkaznice od ljudi, ki hočejo vnovčiti črke ameriške vlade. Lani je bilo 13,439 vladnih čekov ukradenih ali ponarejenih

Kadar zaprosite za dodatne množine bencina, priložite vedno svoj "mileage rationing record," da bo vaša prošnja hitreje rešena in da boste razbremenili z delom preobložene uradnike rationing boardov. Mnogo avtomobilistov je to zapomnilo, kar je povzročilo izgubo časa in napora.

Pomagajte pri produkciji vitalno važne municije. — (OWI)

Ekstra Red Points**Pridite in dobite jih**

2 rdeči točki za vsak funt porabljene masti, ki jo prinesete k mesarju.

HRANITE MASTI — ZA VOJNA ZDRAVILA**Harold Voise in Eileen Harold praka v "The Flying Thrillers"**

V ponedeljek 12. februarja je bilo v mestnem auditoriju pozorišče najzanimivejše predstave v cirkusnem svetu. Nastopili so dresirani levi, tigri, sloni, vedno veseli in zabavni številni klovi, godbe in sploš, kar zmoro človeška domišljija.

Cirkus je v mestu, a to ne navadni cirkus, pač pa nekaj, kar vam more predstaviti le Al Sirat Grotto cirkus, kar je gotovo ena največjih zanimivosti med raznimi predstavami točasno v Clevelandu.

Predstave se bodo vršile vsak večer skozi dva tedna in sicer ob večerih razen ob nedeljah, ker je preveliko pomanjkanje premoga. Ob sredo, četrtek in sobotah pa bodo tudi popol-

danske predstave vsak teden.

Ta cirkuska družina šteje okrog 500 osebja, ki je vse pod osebnim vodstvom George E. Hoffman-a. Generalni manager Wm. C. Smidt pravi, da je že na tisoče vstopnic prodanih in rezerviranih za razne predstave. To bodo največje in najzanimivejše predstave, kar jih je ta cirkus še predstavil v zadnjih 15 letih.

Zanimive bodo številne skupine dresiranih konj in drugih divjih zverj; prav gotovo pa bo posebnost nastop Palenberg medvedov.

Vstopnice so v predprodaji v Music Hall Box Office in v trgovini William Taylor & Sons Dept., Store Ticket office.

Če verjamele

Predno pomešamo piskrih v naši kuhinji sporazumom in pod ki je bila precej lažja na kot bo pa nova ska, morda ne bo omenim tudi, da ima di ministrstvo za Jean, dočim je njem, pod sestra namestnica, minister brez portfelja apelatno sodišče. Trije na eni, a samo stolonaslednik Jimm strani. Ubogi revčev kdo misli, da se mu kaka krivica, ali da njem poosebljena manjšina brez ustave potem našega malec Absolutna ali totalit ima namreč mnogo hoče obdržati nadv njem, kadar začne svoje človečanske p terih je trdno prepri gredo.

Glavne predstave vzgojo so zjutraj čim prepuščamo eno delo prijazni stram v Villa njegova glavna Jean in ga, če se sreči, da ga ujame le, tudi ročno prip domov. To se pravi my vedno za pred hodu proti domu in to toliko snega, in je dopadajeje na sestrice s tem, da domačim plotom s kep. Sestra, seveda ljubeznost popla ga potlači v sneg, govo vročo brato ohladi s tem, da bro oriblje. To se ujame.

Ko tako pridru čemer jima vedno časa, da bi odpr pri hiši, položita pred očetovo apelo šče, ki pa skrbno ne potegne ne s kar je zelo diplom

Tekom večerje potem šolska in ja nekoliko odne biček je za nekaj svojim muham, vladno več ali ma. Ako je zunaj vsa mro, si z jokom, sprosi milost, da časa ven v sneg, skuša dopovedati, ži nanj prehlad, take človekove to s protidokazi, lživimi, da zdaj ni nikjer rečeno, bo, da ne bo sili nekaj prav. In če kašljaj, zakaj ga šolo, ko mora vno, da bi ga pa vrst samo zato, igra, pa ne bo otroci verjamejo kaze, katere lahko bo in kaj ne bo njih nič.

Ko se mali nas se začne njegova prave trajajo ka tem mu namreč dopovemo, da mor mu je v šoli skušala ubiti v de dostikrat do debate, ker mali v učenost svoje ali ministra za prileti k meni, vno pri najtežji kakim člankom, strojem nosiva riti največ in jaz moram kaj in kako je kaj jih mali vedno če, kar vzame na nevoljo in v izrazom: o-o-o enčes: ves svet packe nemarne. Potem pa pri je namreč treba čitku.

Junaštvo in zvestoba

Novinski roman iz časov francoske revolucije.

martinskem predmes-
lo v sled strašne nevihte
konci. Drevo z mogoč-
nami, pod katerim mi je
prijatelj pred tremi leti
prijatelj padec kraljstva, je
talo žrtva viharja. Hre-
nilo padlo čez streho ma-
in jo deloma porušilo.
povoden je med tem pre-
kuhinjo in vežo, in na-
staro Blanchet, kako je
in nekaterimi sosed-
stava spravljati s posoda-
namami vodo proč. Sam
je bil, ki je zadnje
podaril s svojimi pe-
pomocniki, je upila
Ljudje, ki so prišli
v mesto, so pravili,
krži ob poti in na po-
ti na tla. Iz tega se
veda, da je divjalo pe-
prvim jaz k temu?
nim, da divja se zdaj in
to iz dosti gotovejših
sem zaklical. Potem
bubli, da brž pošljem iz
ne nekaj naših mož, da
drevo h kraju in po-
kodo na strehi.

rt ure so bili ti s seki-
zagami že na delu in
sedel v sobici velikega
ki je dež ni bil poško-
pljen v resen pome-
sem mu po majorje-
zu naznaniti novi načrt
beg in da se ga ude-
polk. Ali hoče polk
ati, ali pa hoče ostati v
to je njegova stvar. Po
preudarku je sklenil
rekel je, da mora skr-
se ohranijo zapisniki,
se za zdaj zdi, da so
varnejši, kakor pa na
pohodu v Normandi-
tudi ne veruje, da bi
bega. "Ne, v Tuileri-
no odločilo in sicer v
neh," je končal. "Iz-
njo noč med nevihto
napasti Tuilerije. Neki
manov pisar, ki sem ga
sledovat, mi je prav-
ročil. Če ima Bachmann
ke in dovolj municije,
je zdi kraljeva stvar še
upna. Če krepko odbi-
kakok, boste videli, kako
hoepierre poskrije z vse-
hinski junaki. Da bi
ustavljati le 14 dni!
bo prav, če spraviva
z zapisniki v obok pod

tudi takoj storila. Jaz
ni ožil vrv krog skrinje,
va, in sem mu razložil
kaj hočem. Potem sva
nali mrzli južini, ki na-
je prinesla. Blanchet,
kuhanje ni bilo misliti,
sva se tako pri kupci
vina se nekoliko po-
ala, je rekel veliki so-
te nekaj! Kake neumno-
spravil v glavo moji
Mislil sem, da sta slož-
dalj mi piše sestra, da se
izva vašega obiska v
rečna je bila pred krat-
pravitelj, in opatinja
da jo za Vse Svete sprej-
poskušajo, če se do tedaj
poročilo mi je šlo kakor
skozi dušo. "Nazadnje
tu svojo nevesto, tam
dekle, ki sem jo lju-
ko let!" sem si rekel in
ko kdaj sem čutil, ka-
sem se zmirom udan Ve-

No, on vidi, da je Verena so-
kriva nespornost, in me
zato noče grajati. Vendar bi
bilo bolje, če bi mu bil kaj po-
vedal, ko je že tako molče pri-
trdil moji snovitvi. Končno je
rekel Keyser, da mi mora pač
čestitati, da dobim s to gospo-
dično Valdoulleur veliko več kot
bi dobil, če bi vzel njegovo hčer-
ko. Tudi ako bi obveljala ta že-
nitna pogodba, se da s 100 ti-
soč livrami in dosmrtno rento
10 tisoč liver živeti tako, kakor
bi nikdar ne mogel z Vereno.

"Kaj bogata dota," sem odgo-
voril, "če pa ni sreče! Nisem
se še odločil, ali bi sprejel roko
gospodične Valdoulleur, ali
ne. Če mi ne obljubi, da hoče
iti z mano v Švico in tam v
skromnosti živeti, bom najbrže
razdril najino zaroko. Ne mo-
rem tako zapustiti svoje stare
bolne matere. Kaj mi svetuje-
te vi kakor očetovski prijatelj?"

Keyser ni prav hotel z besed-
do na dan. Vendar mi je pri-
trdil, da ni dobra taka nagla
poroka, kakor jo želi markis
Valdoulleur. Tako sva se poslo-
vila. Gorkeje mi je stisnil ro-
ko kot po svoji navadi in rekel,
da ga veseli, ker mislim na svo-
jo mater in me ne obrača denar.
Popoldne sem pisal Izabeli
pismo in sem ga hotel odposla-
ti po Redingu, ki naj bi govoril
zame pri Marti in očetu.

(Dalje prihodnjič)

Doma in v svetu

POVEST

Spisal Zvoran Zvoranov

II.

Bilo je na nedeljo po svetem

Martinu, svečan dan za Zapolje.

Pri Strmčevih so pokosili in

stari Strmec je bil izredno dobre

volje. Zakaj ta dan je bil skle-

nil kupčijo z nekim vinskim tr-

govcem in prodal pridelek tiste

ga leta za precej visoko ceno.

"Ej, Francelj!" je dejal, ko

so odmolili po kosilu, "idi v klet

po bokal vina, da poskusimo le-

tošnjega!"

Francje je vzel ključ in bokal

in odšel.

Strmec je pa začel praviti ži-

ni: "Vidiš, danes sem prodal vi-

no istemu kupcu kakor lani. Po

osemnaest let ga plača. Petnajst

hektov po osemnaest goldinarjev,

to je ... to je ... dvesto-

sedemdeset goldinarjev ... Lep

denar — kaj praviš? Vrhutega

pride sam po vino! Ali nisem

našel dobre kupčije?"

"Seveda si, hvala Bogu!" je

odgovorila Strmčevka.

"Dva polovnjaka sem pa do-

ma pustil. Sicer bi bil lahko tu-

di to prodal, ali o priliki človek

rad poskusi svoj pridelek. In na

Francija sem tudi mislil. Naj-

bolje bo, če pride prihodnji pust

nevesta k hiši. Fant ima štiri-

indvajset let in mi dva tudi ni

sva tako pri moči, kakor včasih.

Tisto Gričarjevo Meto naj vz-

ame, kakor sem ti že pravil! De-

kle je pametno, pošteno in iz bo-

gate hiše. Gričar ji gotovo od-

šteje najmanj tri tisočake za do-

to in France bo lahko vesel, če

ga bo le hotela!"

"Vse je prav ... A Bog ve,

ali bo Francelj zadovoljen?"

"Eh, kaj, zadovoljen ali ne!

Moja volja je, jaz sem gospodar

in mene mora poslušati. Saj sem

tudi jaz svojega očeta poslušal,

moj oče deda in nikdar se nisva

kesala ..."

"Francelj pa ni z Meto zado-

voljen in ni. Na tisto Strugar-

jevo nekaj misli ..."

je plaho pristavila Strmčevka.

"Na katero?" se je začudil

Strmec. "Na Strugarjevo? Kaj

pa bo pri nas tako revne, ki

ni nič nima kakor tisto bajto in

vrčic zraven, velik kakor rjuha?

In koncem koncev bi še stara

Strugarca prišla k nam in bi jo

moral mi rediti ... Ne — iz te

moke ne bo kruha!"

Morda bi se bil Strmec navse-

zadnje še začel jeziti, da ni pri-

šel tisti hip France z vinom.

Mati je dela kozarce na mizo

in sin je nallil.

Strmec je dvignil kozarec pro-

ti oknu.

"Precej se je že učistilo!" je

dejal.

"Na zdravje!"

Vsem je ugajala dobra kap-

ljica.

"Petnajst hektov sem ga pro-

dal, Francelj!" je začel oče.

Lep denar sem dobil zanje. Če

naredimo prihodnji pust ženi-

vanje, nam ne bo sile. Kaj pra-

viš?"

"Kaj! ... Nič!" je odgovoril

sin.

"Gričarjevo Meto vzameš, pa

bo vse prav!"

"Oče, prosim vas, ne govorite

mi o njej! Nje ne vzamem, tudi

če je v zlato vkovana."

"Glejte jo, no, predznost in

prevzetnost!" se je raztogotil

oče. "Katero bi pa rad vzel? Ti-

sto Strugarjevo, ki nima druge-

kakor jokav obraz, par cap

in tisto bajto in vrčic, ki se njen

ni? ... Ha — ha — ha —!"

(Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

Peč kupimo

Kupimo rabljeno peč za kuho,
ki je pol za plin, pol za premog.
Kdor ima kaj primernega naj
pokliče IV 1648. (37)

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

IVanhoe 2237

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNI-
CA NAGROBNIH SPOMENIKOV

V zalogi imamo

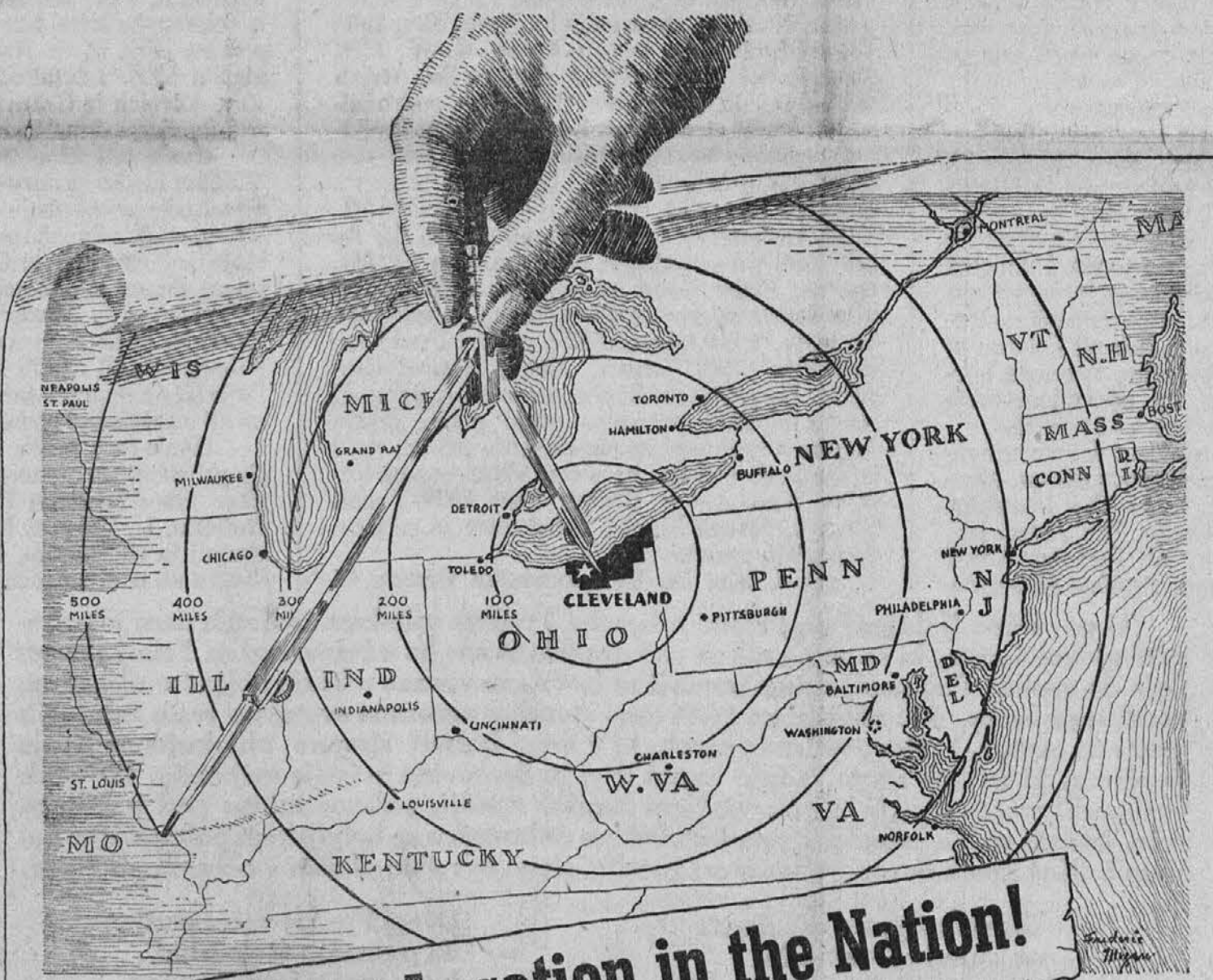
GRAND PLINSKE KUHINJSKE PEČI

Mi vam pomagamo izpolniti prošnjo za dobavo peči.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 ST. CLAIR AVE.

JOHN SUŠNIK, lastnik

The Best Location in the Nation!

SEVERNNAVZHODNA OHIO je daleč naj-
boljši prostor v deželi za povečanje mnogo
industrij, ali za zgradbo novih. Tukaj naj-
dete redko kombinacijo potrebščin za uspeš-
no produkcijo in distribucijo. Med bolj važ-
nimi so:

- centrala z ozirom na glavne tržnice
- najboljša transportacija po suhem, vodi
in zraku
- mnogo naravnih virov
- bazični materiali pri rokah
- neomejena zaloga vode
- bogastvo zmogljive delovne sile
- različne industrije za zalaganje in do-
bavo
- mnogo tovarov in prostorov zanje
- idealni prostori za upravo

DODATNO K TEM kompetitnim prednostim
je pa obilna postrežba električne sile, ki jo

daje The Illuminating Company po cenah, ki
so najnižje v deželi. Ta zanesljiva, cenena
postrežba je privabila mnogo velikih in maj-
hnih industrij v Severnavzhodno Ohio in jih
bo privabila še več.

The Illuminating Company, divizija za
razvijanje, sodeluje v polni meri z drugimi
podjetji in organizacijami, ki so sedaj za-
poslene, da zagotovijo najvišjo zaposlitev v
Severnavzhodni Ohio po vojni.

VAŽNI REZULTATI SO BILI že doseženi in
še več jih je v delu. Vendar je razvite bo-
dočnosti Severnavzhodne Ohio podjetje, ki
potrebuje pomoč vsakogar, ki živi tukaj.

Torej povejte povest o tem najboljšem pro-
storu v deželi svojim prijateljem ali trgov-
skim znancom; povejte imena naših divizij
za razvite. Pomnite, kar pomaga Severna-
vzhodni Ohio, pomaga tudi vam.

The Illuminating Company

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice
ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu

Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

Henderson 9231

Se priporoča za popravila in harva-
nje vašega avtomobila. Delo točno in
dobro.

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.

ENdlicott 9350

6% pivo, vino, žganje in dober pri-
zek. Se priporočamo za obisk.

Odprto do 2:30 zjutraj

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.

Popravimo vaš avto in prebarvamo,
da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIK — M. ZELEDDEC
Glenville 3830.

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NA-
SEGA LJUBLJENEGA IN NIK-
DAR POZABLJENEGA SINA
IN BRATA

John Novak

ki je zaspal večno spanje dne
15. februarja 1941.

Ljubi sin in brat predragi,
prezgodaj odšel si od nas,
štiri leta hladni grob Te krije
in spomin nam žalosti srce,
v družbi srečnih se nahajaš
in prosim pri Bogu za nas.

Zalujoi ostali:

JOHN in MARY NOVAK, starši;
EDWARD, JOSEPH in FRANK, bratje;
MARY poročena Vesel, VERA poročena
Grace, sestr.

Cleveland, O., 15. feb. 1945.

V BLAG SPOMIN

SEDME OBLETNICE SMRTI NAŠE
ISKRENO LJUBLJENE IN NIKDAR
POZABLJENE HČERKE IN
SESTRICE

Dorothy Strnad

ki smo je dne 15. februarja, 1938 v než-
nem življenju nanageloma nesrečno
izgubili.

Tvoji dragi, ki Te še vedno pogrešajo
AMELIA STRNAD, mati;
LOUIS in ANTHONY, brata;
STARE MATERE, TETE, STRICI, in
DRUGI SORODNIKI.

Cleveland, O., 15. februarja, 1945.

HOTEL STATLER

ima stalna dela za

Kuhinjske pomočnike

moške in ženske

Splošne snažilce

moške in ženske

Busboys (18-45)

Counterwomen

Kuže

Pri teh delih dobite obede in

uniforme

Zglasite se v

Hotel Statler

E. 12th & EUCLID

(37)

Dovoljeno nam je uposliti pri
vhodu

POTREBUJEMO

PRESS ASSEMBLER

EXTERNAL GRINDER

ENGINE LATHE

OPERATORJE

TURRET LATHE

OPERATORJE

RADIAL DRILL PRESS

OPERATORJE

VOZNIKA ELEKTRIČNEGA

VOZIČKA

TEŽAKE

Stalna dela sedaj in po voj-
ni. Visoka plača od ure in
overtime.

LEMPCO PRODUCTS

DUNHAM RD.

MAPLE HEIGHTS

(37)

MALI OGLASI

Soba za žensko

Odda se opremljena soba za
žensko; si lahko kuha. Zglasite
se po 5 uri popoldne na 1510 E.
17. St. (38)

Popravljamo

Popravljamo pralne stroje,
vacuum čistilce, električne likal-
nike, šivalne stroje in druge
električne predmete. Mi kupimo
in prodajamo pralne stroje. Pri-
demo jih iskati ter jih pripelje-
mo na dom.

St. Clair Repair Service

7502 St. Clair Ave.

EN 7215.

Sobe v najem

V najem se odda 2 sobi;
ena je za enega moškega, ena
pa za dva. Pripravno za one, ki
delajo v Chase Brass ali v Mul-
tigraph Co. Za podrobnosti po-
kličite IV 1648. (37)

Gostilna naprodaj

TRPLJENJE MLADE
MATERE

ROMAN

Mr. Braddock zapusti s staro vdovo, ne da bi kaj opravil, in s Patrickom, ki je zopet zaklenil vrata, Elizabetino sobo.

Stara žena se je zahvalila Mr. Braddocku za njegov trud ter potem vložila pri Jeffersonu prošnjo, naj ji izroči hčer.

Ker ji Jefferson ni maral ustreči, si je dala napisati pismo do maršala ter se odpravila na pot v Virginia City.

Kaj je dosegla tamkaj, smo že videli.

In vrnila se je v Wilson City s maršalovim odlokom ter ponovila svojo zahtevo pred Jeffersonom.

Nadsodnikovi odločitvi in odredbi se je moral Jefferson ukloniti. Prav za prav je bil vesel, da se je iznebil neprijetne zadeve.

Elizabeta je bila izročena stari vdovi Robin in se je morala z njo peljati v kočiji v Mount City in oditi v kočjo, ki je stala v predmestju.

Puščavnik na Sierri

Več prelazov in cest je držalo prek Sierre. Poleg izselnikov, trgovcev in krošnjarjev so bili povečini poštni sli, ki so se posluževali teh cest ter prenašali pisma prek gorovja na železniško postajo in iz nje.

Sredi Sierre je sčel poštni sel na Living poti iz Virginia City kočarja Scotta, ki ga je poznal in s katerim je potoval dokaj časa. Scott je bil kakor vsi kočarji pobožen mož, ali nikakor pa se ni branil krošnjariti in si pritem zaslužiti lepega denarja. Zastran tega je bil že dolgo jako bogat mož. Tega pa bi mu človek ne mogel prisofjati na videz. Jezdil je na kljusetu, nosil staro, črno suknjo in klobuk, ki ni imel že nobene oblike.

Living je bil vesel, da se je mogel nekaj časa s kom pogovarjati med potjo.

"Kakšne novice prinašate iz Virginije?" vpraša Scott poštnega sla, ki je jezdit poleg nje.

"Dvojna govorica kroži sedaj tamkaj, ali oboje se prav za prav tiče iste družine," odgovori Living. "Z Wilsonovimi gre navzdol, in sicer prav naglo."

"Z bogatimi Wilsonovimi?"

"Jozua Wilson ima vendar rudnike, kakor veste. In kakor pravijo, se ne bo mogel več dolgo zdržati, če se kaj izrednega ne pripeti. In Edvard Wilson — ali ste že morebiti kaj slišali o tem, Scott?"

"Ne, Living, pripovedujte!"

"Z njim gre tudi navzdol. Svojo ženo v San Franciscu, ti sto bogato gospo Campbell je zapustil ter se sedaj potika z osebo, ki pravi, da je njegova prva žena, a v resnici pa je neka zloglasna potepenka."

"To vendar še ne more upropasti bogatega Wilsona," meni nadalje znani kočar.

"Po Virginia City govore, da nima ničesar več."

"Saj ima vendar še dosti zemlje."

"Zemlja pri San Franciscu je prodana, a ona pri Richmond nima nobene vrednosti, ker ni nobene železniške proge tamkaj."

Meni je žal za Wilsonove," reče kočar. "Bili so še zelo bogati, ko je živel stari, ki je bil pameten, ognjevit in podjeten."

"Sedaj pridejo drugi na vrsto, ki nadkriljujejo Wilsonove in jih izpodrivajo."

Jezdeca sta dospela proti večeru na kraj, kjer sta se ločile njuni poti. Dočim je moral poštni sel proti železniški postaji, je hotel priti krošnjar v cvetočo kolonijo Humboldt, kjer so jeli graditi železnico in se je dalo še kaj prislužiti pri delavcih.

(Dalje prihodnjik.)

Kupujte vojne bonde!

Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti in z največjo bolečino v srcu potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem širom Združenih držav žalostno vest, da nas je vojni oddelek obvestil 11. decembra zvečer, da je v zvesti službi za domovino in za svoje prijatelje žrtvoval svoje mlado življenje naš prisrčno ljubljeni in nikdar pozabljeni sin in brat

1919

1944

Pfc. Frank Blatnik

ki je padel v bojih nekje v Nemčiji 29. novembra 1944. Služil je pri pri 5. zmagovalni oklepni diviziji. Udeležil se je bojev na D-Day v Franciji, Belgiji, Luksemburgu in v Nemčiji. Rojen je bil 15. novembra 1919 v Clevelandu, Ohio. Ob času smrti je bil star 25 let in 14 dni. V armado je bil poklican 14. februarja 1942; preko morja je bil poslan meseca februarja 1944.

Najprisrčneje se želimo zahvaliti Rt. Rev. J. J. Omanu za opravljeno vojaško slovesno sveto mašo zadušnico in ganljiv govor in cerkvene obrede. Enako najlepša hvala Rev. Julius Slapšaku in Rev. Rudolph Prazniku za asistenco pri sv. maši.

Najlepša hvala tudi organistu g. Ivan Zormanu za tako lepo in ganljivo petje pri sv. maši. Nikoli nisem pričakoval, da bi g. Zorman sinu zapel žalostinko kot prvemu članu iz naše družine. Vedno sem mislil, da bom jaz prvi, toda usoda je tako odločila.

Dalje se želimo zahvaliti našemu prejšnjemu kaplanu, ki je sedaj tudi v vojaški službi, Lt. Louis Bazniku, ki piše z dnem 27. decembra 1944: "Moje globoko sožalje ob smrti vašega preljubljenega sina Franka. Daroval bom tridesetdnevno za pokojnega Franka v naši vojaški kapelici." Lepa hvala Rev. Albin Gnidovcu, župniku v Rock Springs, Wyo., ki piše 20. decembra 1944: "Sožalje nad izgubo ljubljeneega sina Franka. Opravi bom zanj sv. mašo." Dalje hvala vojaškemu kaplanu na visokem morju Lt. Joseph Keenonu, ki je rekel mojemu drugemu sinu mornarju: "Rudy, pripravi vse potrebno, bom daroval sv. mašo za tvojega brata Franka." Prav tako Rev. Joseph Lekanu in še nekemu drugemu duhovniku, katerega ime na pam niso sporečili, za opravljene svete maše, katere so bile naročene od domačih.

Nadalje se globoko hvaležni želimo zahvaliti sledečim družinam in posameznikom, ki so darovali za svete maše in sicer: Miss Josephine Legan, družina William Legan, Mrs. Jennie Kavec, Mr. Matthew Ovnik, Mr. Rudolph Kenik Sr., družina Anthony Papež, družina Jernej Pa-

pež, Sr. iz Corlett, Mrs. Terezija Malley, družina Ladislav Volčanšek, družina Anton Kordan, družina Anton Russ, družina Rudolph Mišmaš, družina Anton Gross Sr., družina Frank Oberstar Sr., družina Louis Grden, družina Louis Simončič, družina Frank Papež iz Union Ave., družina Frank Zore, družina Joseph Lekan iz 81. ceste.

Mrs. Andrej Blatnik, Mrs. Frances Šraj, Mrs. Margaret Peskar, Mrs. Frances Perko, družina Anton Štepic, S 1/C Rudy Blatnik, družina Joseph Picel iz Muskoka Ave., Mr. William Blatnik, družina John P. Tesmer, družina Frank Snajder, družina William Racin, družina Anton Škerl Sr., družina John Nose, Mrs. Julia Tekavčič, družina Joseph Perko, G. H., Mrs. Kazimir Stavički in KSKJ, društvo Sv. Alojzija, Skupna društva fare sv. Lovrenca, podružnica št. 15 SZZ, društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ.

Najlepša hvala sledečim, ki so izrazili svoje sožalje in za molitve: S. Louise Marie O. P., New Mexico, S. M. Bertilda O. P., Harvey, Ill., S. M. Anthony O. P., New Mexico. Prvi dve sta bili učiteljici pokojnika pri sv. Lovrencu, Mr. Owens, Home Room učitelju na John Adams višji šoli in njegovi soprogi, ki sta se udeležila sv. maše. Prav tako tudi Mr. in Mrs. Fred Fennell, Mrs. May Tesmer, Misses Louise, Gertrude, Joan, Allene Birash ter vsem drugim, ki ste se udeležili pogrebne svete maše. Hvala vojnim veteranom za sodelovanje pri sv. maši in izraženo sožalje in sicer: Veterans of Foreign Wars Anton Blažek Post 2079, Frank Swift in Joseph Nagelj, Comanders in za izročeno zlato zvezdo.

Prav lepa Rt. Rev. kanoniku Omanu za

ves trud, kot za telegram, telefoniranje, za opravke v raznih uradih v mestu, da se je vse potrebno izvršilo, da je prišel sin mornar Rudolph domov za isti čas, da smo bili vsaj ostali skupno navzoči pri pogrebnem sv. maši ter za sporočila v javnost v Ameriški Domovini v slovenščini in angleščini, hvala lepa g. kanoniku Oman. Hvala Rev. Slapšaku za tolažilne in vzpodbudne besede sinu. Dalje hvala Mr. Anton Kordanu še od gradbe naše nove cerkve za tako lep zgodovinski opis v Glasilu KSKJ, katere člani smo že od leta 1910. Mr. Jakob Resniku za opis v Amerikanskem Slovencu, katerega smo tudi naročniki. Mr. Ladislav Volčanšek za ves trud in telefonske klice, kar nam je vse opravil brezplačno. Mrs. Mary Hrovat za lep opis v Zariji, Glasilu SZZ. Istotako hvala sestrični Veroniki Zore-Verbich iz Granville, Ill. za opis v spomin našega sina v Ameriški Domovini.

Hvala teti Mrs. Josephine Legan, stricu William Legan za darove pokojnemu, Mr. Frank Keniku za prvo vožnjo na postajo, družini Louis Grden za številne darove in vožnje na razne postaje, železniške in zrakoplovne ob vsakem vsemenu, pa naj je bilo podnevi ali ponoči, prav lepa hvala Lojze. Hvala vsem sorodnikom in prijateljem, ki so nam na en ali drugi način kaj dobrega storili in bili naklonjeni našemu sinu, ko je bil na dopustu ter za izraženo sožalje osebno ali s sožaljnimi pismi in karticami.

Hvala lepa našim časopisom, ki so radevolje priobčali razne opise ter sliko pokojnega in sicer The Cleveland Press, Catholic Universe Bulletin, U. S. Steel News. Srčna hvala vsem skupaj in tudi tistim, če smo mogoče njih ime prebrali ali nam mogoče niso sporočili.

Ti pa, srčno ljubljeni sin Frank, z izgubo Tvojega mladega življenja nam je prizadeta globoka rana, ki se ne bo nikoli več zacelila in nas bo v žalovanju za Teboj spremljala do groba. Pač sedaj druge pomoči ni kot da se vdamo v božjo voljo ter uklonimo usodi tega sveta. 29. novembra 1944 smo stopili v ogromno svetovno vrsto žalujočih mater in očetov, bratov, sestra in otrok, ki v srčni bolesti skupno objokujemo svoje ljubljene, ki so dali svojo zadnjo kaplo krvi za domovino in svoje prijatelje. Ti Frank ki si preli svojo srčno kri na okrvavljeni nemški zemlji, počivaj mirno pod belgijsko rušo, kamor so Te prenesli in po katoliškem duhovniku na belgijskem pokopališču pokopali. Kot junak in mučenik uživaj veselje, slavo in večno plačilo v nebesih pri Bogu.

Zlato sonce, ko boš danes na zapad tja zatonilo, ustavi malo dlje se v kraju, kjer naš sin in brat počiva, v grobu tihem smrtno spanje mesce tri že mirno sniva.

Le pozdravi ga v imenu našem prav goreče! Radi bi na grob prižgali danes sveče tri v znamenje, da ga nismo in ne bomo pozabili, da v spominu trajnem, blagem vsi ga bomo ohranili.

Dragi Frank, večer življenja Ti prenašlo si dočakal... ko zaspal si kar za večno, mi se pa za Tabo plakamo... Sonce clevelandsko žarno bi Ti lahko še svetilo, pa si vlegel se prekmalo v izkopano Ti gomilo.

V zemlji tuji Ti usoda grob prerani je izbrala, naj Ti torej gruda tuja bode lahka božja njiva, duša pa naj blaga Tvoja večni mir tam v raju uživa.

Žalujoči ostali:

FRANK in JENNIE BLATNIK, starši;
S 1-C RUDOLPH, WILLIAM in EDWARD, bratje.
8906 Union Ave.

Cleveland, Ohio 15. februarja 1945.